

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobců: **a) MUDr. T. B., b) R. B.**, zastoupeni JUDr. Antonínem Foukalem, advokátem se sídlem Heršpická 813/5, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2016, č. j. MMB/0407421/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0351705/2016, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. E.ON Česká republika, s.r.o.**, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, **II. Ing. Bc. D. M.**, zastoupená Mgr. Ing. Evou Kratochvílovou, advokátkou se sídlem Hlinky 151/80, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 266/2016 – 91, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí ze dne 20. 7. 2016, č. j. BKPO/1034/16/2300/81/Jan, jímž Úřad městské části Brno – Královo Pole k žádosti osoby zúčastněné na řízení II. rozhodl ve společném územním a stavebním řízení o umístění a povolení stavby „*Novostavba rodinného domu Ú.*“ na pozemcích parc. č. X, X a X v katastrálním území X. Včasně podanou kasační stížností brojí žalobci (dále jen „stěžovatelé“) proti výše specifikovanému rozsudku Krajského soudu v Brně. Napadeným rozsudkem byla žaloba stěžovatelů směřující proti rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta.

Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatelé navrhli, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnili tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti může dojít k započetí realizace předmětné novostavby, což bude mít za důsledek, že stěžovatelé se již jen stěží domohou požadovaných změn. Už v okamžiku založení základové desky bude v podstatě nemožné dosáhnout jakékoli změny v umístění předmětné novostavby na pozemku osoby zúčastněné na řízení II. tak, aby lépe zohledňovala rozumné uspořádání vztahů na tomto

pozemku v blízkosti nemovitosti stěžovatelů a vyhovovala požadavkům dle § 1020 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Stěžovatelé mají též za to, že osobě zúčastněné na řízení II. jako stavebníkovi nemůže přiznáním odkladného účinku de facto žádná újma vzniknout, neboť v současné fázi před výstavbou nehrozí náklady spojené s případným pozastavením realizace předmětné novostavby apod.

Žalovaný v podání ze dne 29. 5. 2017 k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v první řadě uvedl, že stěžovatelé odkázali v odůvodnění návrhu na § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který se však týká nepřipustnosti kasační stížnosti, nikoli odkladného účinku. Žalovaný dále konstatoval, že stěžovatelé neprokázali splnění podmínek dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelé podle názoru žalovaného nikterak nespécifikovali ani nedoložili, jaká závažná újma jim v důsledku napadeného rozsudku krajského soudu hrozí a v čem spatřují její nepoměrnost oproti újmě způsobené jiným osobám, tedy především osobě zúčastněné na řízení II. Snaha stěžovatelů dosáhnout lepšího umístění předmětné novostavby na pozemku osoby zúčastněné na řízení II. ve smyslu § 1020 občanského zákoníku pak nemůže být pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jakkoliv relevantní, neboť ve správním soudnictví je posuzováno naplnění požadavků veřejnoprávních. Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřily rovněž osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení I. uvedla, že tvrzení stěžovatelů ohledně splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti považuje za zcela nedostatečné. S ohledem na to navrhla, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

Osoba zúčastněná na řízení II. taktéž vyjádřila svůj nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Osoba zúčastněná na řízení II. se vymezuje proti tvrzení, že jí žádná újma nehrozí. Pokud Nejvyšší správní soud přizná kasační stížnosti odkladný účinek, bude velmi výrazně a nepoměrně zasaženo do práv a oprávněných zájmů osoby zúčastněné na řízení II. Osoba zúčastněná na řízení II. je přesvědčena, že dostala všem zákonným požadavkům, avšak stěžovatelé jí pomocí svých ryze účelových až šikanózních námitek stále brání v započetí realizace předmětné novostavby. Původní předpoklad osoby zúčastněné na řízení II. byl, že začne stavět na podzim roku 2016. K tomu v důsledku řízení před krajským soudem nedošlo a nyní hrozí, že opět dojde k odkladu možnosti realizace předmětné novostavby. Osobě zúčastněné na řízení II. hrozí, že stavební práce nebudou zahájeny ani v nejzazším (dle stavebního povolení) termínu v únoru 2018. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by mohlo zasáhnout i do právní jistoty a legitimního očekávání osoby zúčastněné na řízení II., neboť tato v dobré víře předpokládala, že při naplnění všech zákonných předpokladů a požadavků bude moci předmětnou novostavbu řádně a v očekávaném termínu realizovat. Institut odkladného účinku má zcela mimořádný charakter a jeho přiznání musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy striktně vymezené v s. ř. s., přičemž v případě stěžovatelů se o takovou situaci nejedná. Osoba zúčastněná na řízení II. dále pro případ, že by Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je namístě odkladný účinek kasační stížnosti přiznat, žádá o to, aby byl daný případ ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s. vyřízen přednostně. Přednostní

pokračování

projednání a rozhodnutí dané věci odůvodňují výše popsané skutečnosti, tj. především reálně hrozící újma osobě zúčastněné na řízení II.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. „*kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*“

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovateli a s přihlédnutím ke skutečnostem vyplývajícím ze soudního a správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje v první řadě hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku tedy soud může přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, bude nepoměrně větší než případná újma jiné osoby, bude-li takovému návrhu vyhověno.

Důvody možného vzniku *nepoměrně větší újmy* stěžovatele oproti jiným osobám jsou přitom vždy subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci stěžovatele. Z právě uvedeného plyne, že stěžovatel nese také břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení konkrétních a relevantních skutečností a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má (srov. např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29, publikované pod č. 2852/2013 Sb. NSS).

Ve vztahu k nyní projednávané věci je nejprve třeba uvést, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal, a to usnesením ze dne 23. 1. 2017, č. j. 29 A 266/2016 – 72. Nejvyšší správní soud podotýká, že v této věci stěžovatelé brojí proti rozhodnutí o umístění a povolení novostavby na pozemku osoby zúčastněné na řízení II., který sousedí s jejich vlastním pozemkem, na němž mají postaven rodinný dům. Stěžovatelé mají za to, že realizace předmětné novostavby je v rozporu s právními předpisy a nepřiměřeně zasahuje do jejich vlastnických práv.

Nejvyšší správní soud nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatelů důvodné, či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. Z povahy správního rozhodnutí přezkoumávaného krajským soudem však plyne, že v případě, že účinky napadeného rozsudku nebudou odloženy, mohlo by dojít k závažné újmě na právech stěžovatelů. V případě zamítnutí návrhu stěžovatelů by totiž osoba zúčastněná na řízení II. mohla

započít s realizací předmětné novostavby, tento záměr ostatně z jejího vyjádření i vyplývá (osoba zúčastněná na řízení II. uvádí, že již „činila jisté kroky k uzavření smlouvy se stavebním podnikatelem“). Pokud by však následně Nejvyšší správní soud shledal kasační námitky stěžovatelů důvodnými a napadený rozsudek krajského soudu zrušil, bylo by poskytnutí ochrany právům stěžovatelů značně ztíženo, ne-li znemožněno. Případné odstranění nezákonně umístěné a povolené stavby by bylo spojeno se značnými obtížemi a náklady, pokud by vůbec bylo možné k takovému kroku přistoupit.

Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, a v tomto směru je nutno korigovat názor stěžovatelů, že osoba zúčastněná na řízení II. může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také subjektivně pociťovat jako určitou újmu. Ta by spočívala v nemožnosti postupovat v souladu s pravomocným správním rozhodnutím o umístění a povolení předmětné novostavby, které nadto nebylo shledáno nezákonným ani krajským soudem. Osobě zúčastněné na řízení II. může způsobit další odklad realizace jejího stavebního záměru určité obtíže. Nejvyšší správní soud ovšem tuto újmu poměřil s újmou hrozící stěžovatelům a dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovatelům dosahuje významně větší intenzity. Byť Nejvyšší správní soud situaci osoby zúčastněné na řízení II. chápe, nepovažuje její újmu za daného stavu věci za natolik závažnou, aby její existence bránila přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud závěrem posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo *v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl krajský soud v usnesení ze dne 23. 1. 2017, č. j. 29 A 266/2016 – 72. Z vyjádření účastníků plyne, že skutkový stav věci se v daném případě od té doby významně nezměnil. Nejvyšší správní soud předesílá, že podobně jako krajský soud věc projedná a rozhodne přednostně (§ 56 odst. 1 s. ř. s., § 120 s. ř. s.).

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu